

מסורת הש"ס

(א) [למיל כט, ורש"י]
 (ב) [למיל סד, א] (ג) [למיל
 קל, ד] כחצות כ"ב
 קט"א, (ע"י חס"י שפ"י
 חוספות כחצות כ"ב
 ד"ה [סד, ו] קרעוץ פ. כ"ב
 קט"א, [קמז ע"ב, פס:
 כ"ב קט"א, ע"י חוספות
 דכחצות קט"א] (ח) כ"ב
 קט"א, [צ"ל ל"א, ו] כ"ב
 חוס"י כ"ב נדרים נעס"י
 ו"כ"ב יב, ד"ה חוס"י
 חוס"י פס"ה [חוס"י
 וקט"א, ו] חוס"י חוס"י
 לט: ד"ה חוס"י

הגהות הב"ח

(א) גם' ורע הונא כר' יוסי
כ"ל ותיבת דאמר נמתק:

מוסף רש"י

תשמו: ברחמי' וספי לא תלך
כלום. תשמע לשאלות ואין גט.
לחור מיתה: זה גיטך מחולי גט.
תשמע מחולי זה ואילך וכו' שמה
מחור החולי נמצא שאין הגט הל' אלא
לחור מיתה: מספקין ולא ר' תנאה
גט ואינו גט. מספקין כי ר' תנאה
היו מהיום אם אמות וכו' שמה
נתקיים התנאי ונמצא שהוא גט משעת
תנימו או חרה הכי שחור בו ממאי
לחור מהיום ולחור תנאה מיתה יא
לחור מיתה: כלום. דבשלמא גבי תנאה
איכא למימר גופא מהיום ופירא
לחור מיתה אבל הכא ליכא למימר
הכי וזי משום תנאה ה"ל למימר
מהיום אם מתי ובגמרא פריך מ"ש
מריא: חולל. שמה אינו גט. ולא
מריא: שמה גט הוה והוא ה"ל
גרשה אחיו וקימא עליה בזכרת
הואיל ולא הוצירה: ג' וסדר פני
ד'ו אלא לאו ללחור מיתה דמי.
לחור מיתה: ולחור מיתה מתי סיפא
גט ואינו גט. משמע כמפסיו.
יתקיים תנאי זה שאלות וכשמה הוה
גט למפרע אבל לחור מיתה לא
תשמע תנאה וספקין מספקין לן.
תופלת. כלומר אסורה להתייבס
דמספקין ליה כי הוה גט כי ר' לא
ולקמיה מפרש ואיל: וסא מדסיפא.
גבי מהיום ולחור מיתה מנה חוללת
בזישה לא מנה מכלל דקוקא חוללת
מנא: דבני משה: כרנא. דלפני
עליה דרבי יוסי ביש נחלן (ג' קל).
דקא תני הכותב כל נכסיו לבנו דרין
ה"ל תנאה ולחור מיתה וזי לא
ה"ל תנאה לחור מיתה וי"ג גט ללחור
מיתה הוה: ורב הונא כר' וספי דלחור.
ההם אינו דרין דקא סבר זמנו לא שטר
מזכיר עליה דמהיום נתן לו את גוף
הקרקע והפירות ואכל הוא בחייו דלא
לא נתן לו הגוף תמנא: למה נכתב
וזן בשטר משה: חוללת נמי לא
ליבטי. דהא לחור א"ע דלא כתב
מהיום כמאן דכתב מהיום דמי והמיום
אם מתי מתן כמנתי דכש: טעמא דר'
יוסי לא ידענא. אחאי קאלמר א"ע:

וּבְכָּשֶׁת אָמַר לָנוּ פְּלוֹנִי הוּא עָלֵינוּ עֵדִים וְקָטָן מִמֶּנִּי לְפָלוֹנִי בְּנִי לְאַחֵר מִיָּתְמִי, מוֹכִיחַ לֹא יִימָא הֵבִי זֶמֶן שֶׁנִּכְתַּב בְּשֵׁטֶר בְּחֹסֶם נִכְתָּב, אֲלֵא וְדַלִּי לְהַקְטִיט מֵאוֹתוֹ הֵבִי

מי שאחזו פרק שביעי גימין

דאזעלע זאכן וואס זיין זיין
דאס וואס זיין זיין זיין זיין
דאס וואס זיין זיין זיין זיין
דאס וואס זיין זיין זיין זיין

ר' יוסי היא דאמר ^אמילי לא מימסרין לשליחי
דאי ס"ד מודה ר' יוסי באומר אמרו נפיק
מיניה תורבא דזימנין דאמר להו לשנים אמרו
לסופר ויכתוב ולפלוגי ופלוגי ויחתמו ומשום
ביסופא דסופר חייושי ומחתמי ליה ובעל לא
אמר הכי אלא מחוורתא רישא ר"מ וסיפא
ר' יוסי רב אשי אמר כולה ר' יוסי היא ולא
מיבעיא קאמר לה א מבעיא היכא דלא אמר
תנו ולא אפי' אמר תנו לא ולא מיבעיא
היכא דלא אמר לבי תלתא אלא אפי' אמר
לבי תלתא לא ולא מיבעיא היכא דלא אמר
אמרו אלא אפילו אמר אמרו נמי לא תניא
בזוהיה דרב אשי כתב סופר לשמה וחתמו
עדים לשמה אע"פ שכתבוהו וחתמוהו
ונתתוהו לו ונתנו לה הרי הנט בטל עד
שישישמו קולו שיאמר לסופר כתוב ולעדים
חתמו ישמעו לאפוקי ממ"ד ^במודה רבי יוסי
באומר אמרו קולו לאפוקי ^גמדבר כהנא אמר
רב: **מתני'** ^דזה גיטך אם מתי זה גיטך
ומחילי זה גיטך לאחר מיתה ^האלא אמר
כלום ^ומהיום אם מתי מעכשיו אם מתי
ה"ז גט ^זמהיום ולאחר מיתה גט ואינו
גט ואם מת חולצת ולא מתייבמת ^חזה גיטך
מהיום אם מתי מחילי זה ועמד והלך בשוק
ותלה ומת אומדין אותו אם מחמת חולי
הראשון מת ה"ז גט ואם לאו אינו גט:
בב' אלמא אם מתי כלאחר מיתה דמי והדר
תני מהיום אם מתי מעכשיו אם מתי אלמא
אם מתי לאו כלאחר מיתה דמי אמר אביי
אם מתי שתי לשונות משמע משמע
במעכשיו ומשמע כלאחר מיתה אמר לה
מהיום כמאן דאמר לה מעכשיו דמי לא
אמר לה מהיום כמאן דאמר לה לאחר מיתה
דמי: זה גיטך אם מתי לא אמר כלום: אמר
רב הונא וחולצת והא לא אמר כלום קתני
אלא אמר כלום דאסירא לעלמא וליבם נמי
דאסירא והא מדסיפא חולצת מכלל דרישא
יובמי נמי מיכמה מתני' כרבנן ורב הונא
^אדאמר כר' יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח
עליו אי רבי יוסף חליצה נמי לא תיבעי וכ"ת
המספקא ליה לרב הונא אי הלכתא כר'
יוסי ואין הלכה כר' יוסי ומי מספקא ליה
הא רבה בר אבוב חלש עול לגביה רב
הונא ורב נחמן א"ל רב הונא לר"ב בעי מיניה
מרבא בר אבוב הלכה כרבי יוסי או אין
הלכה א"ל טעמא דרבי יוסי לא ידענא הלכה
איבעי מיניה א"ל את בעי מיניה הלכה
מטעמיה דרבי יוסי אנא אמינא דך בעי מיניה
א"ל הכי אמר רב יהלכה כרבי יוסי לבתר
נפק א"ל היינו טעמא דרבי יוסי דקסבר
זמנו של שטר מוכיח עליו אלא מספקא ליה

י שמואלו ומן התחילה התחנה, דלי
התל (ורש"ט ב"ב קל"ו).

עב.

כט א מ"י פ"י מהל'
גירושין הלכה ה'
סמך פשוט נ' טושי"ע אה"ע
מ"י ק"ק ספקי ד'
ל ב מ"י פ"ט מהל'
גירושין הלכה ו' סמך
סס טושי"ע אה"ע סמך
קמה ספקי א'
לא ג מ"י ס' הלכה י'
טושי"ע סס ספקי ג'
לב ד מ"י ס' הלכה ה'
טושי"ע סס ספקי ד'
לז ה מ"י סס הלכה יח
טושי"ע ספקי א'
לד ו מ"י מ"י מהל'
ישי"ע הלכה טו סמך
פשוט נ' טושי"ע ח"ת סמך
נרנח ספקי א'

תוספות רי"ד

[illegible]

הוא רב הנא ורב נתמן ורבא
לא בעינן מהיום אי לא בעא
דקין לקמן אמרין מן יומא